

STAATSBLAD VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

381 WET van 7 oktober 1964, houdende regeling van de formaliteiten, vereist voor de tenuitvoerlegging van in vreemde Staten tot stand gekomen executoriale titels in burgerlijke zaken.

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is in het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering een nadere regeling te treffen nopens de formaliteiten, vereist voor de tenuitvoerlegging van in vreemde Staten tot stand gekomen executoriale titels,

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I

In het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering¹⁾ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A. Artikel 431, eerste lid, wordt gelezen:

„Behoudens het bepaalde in de artikelen 985—994, kunnen geen beslissingen, door vreemde rechters gegeven, binnen Nederland worden ten uitvoer gelegd”.

B. Het derde en vierde lid van artikel 431 vervallen.

C. Na artikel 984 wordt ingevoegd de volgende nieuwe titel van het Derde boek:

NEGENDE TITEL

Van de formaliteiten, vereist voor de tenuitvoerlegging van in vreemde Staten tot stand gekomen executoriale titels

EERSTE AFDELING

Algemene bepalingen

Artikel 985. Wanneer een beslissing, gegeven door de rechter van een vreemde Staat, in Nederland uitvoerbaar is krachtens een verdrag of krachtens de wet, wordt zij niet ten uitvoer gelegd dan na daartoe verkregen rechterlijk verlof. De zaak zelf wordt niet aan een nieuw onderzoek onderworpen. Tot de kennisgeving van het verzoek om verlening van het verlof zijn bevoegd de rechtbank van het arrondissement waar de wederpartij van de verzoeker woonplaats heeft en die van het arrondissement waar de tenuitvoerlegging wordt verlangd.

Artikel 986. Het verlof tot tenuitvoerlegging wordt gevraagd bij verzoekschrift. Het verzoekschrift wordt ingediend door een procureur en houdt tevens in de keuze van een woonplaats binnen het arrondissement van de rechtbank.

Bij het verzoekschrift wordt een authentiek afschrift van de beslissing overgelegd, benevens de stukken, waardoor kan worden vastgesteld dat zij uitvoerbaar is in het land, waar zij is gewezen.

De rechtbank kan legalisatie van het afschrift van de beslissing en van de overige in het tweede lid bedoelde stukken verlangen. Zij kan tevens eisen, dat de beslissing en de overige overgelegde stukken worden vertaald in het Nederlands, en dat

deze vertaling voor eensluidend wordt verklaard hetzij door een in Nederland toegelaten beëdigde vertaler, hetzij door een beëdigde vertaler, toegelaten in het land waar de beslissing is gegeven, hetzij door de diplomatieke of consulaire vertegenwoordiger van bedoeld land in Nederland.

Bij ongenoegzaamheid der overgelegde stukken wordt de verzoeker de gelegenheid tot aanvulling gegeven.

Artikel 987. De rechtbank geeft haar beschikking met bewaarde spoed, doch niet dan na verhoor, althans behoorlijke oproeping, van de partijen tegen wie de tenuitvoerlegging wordt verlangd.

De rechtbank bepaalt dag en uur voor het verhoor, alsmede de termijn, bij de oproepingen in acht te nemen.

De oproepingen geschieden vanwege de verzoeker bij deurwaardersexploot. De verzoeker legt de bewijzen van oproeping vóór of bij het verhoor aan de rechtbank over.

De rechtbank kan, indien een opgeroepene niet verschijnt, zijn nadere oproeping bevelen. Hetzelfde geldt, indien een partij ten onrechte niet is opgeroepen.

De verzoeker en de andere partijen verschijnen bij procureur.

Na afloop van het verhoor deelt de rechter mede, wanneer de uitspraak zal plaatsvinden.

Artikel 988. De beschikking der rechtbank is met redenen omkleed en wordt in het openbaar uitgesproken. De grosse voert aan het hoofd de woorden „In naam der Koningin”.

De beschikking is uitvoerbaar bij voorraad zonder zekerheidsstelling, voorzover de rechtbank niet anders beslist.

Ten aanzien van de proceskosten is het bepaalde in de artikelen 56, 57 en 58 van toepassing.

Artikel 989. De beschikking der rechtbank is niet vatbaar voor verzet.

Partijen kunnen tegen de beschikking hoger beroep instellen binnen een maand na de dag van de uitspraak. Het wordt gebracht voor het gerechtshof.

In geval van hoger beroep vinden de artikelen 986—988 en 989, eerste lid, overeenkomstige toepassing, met dien verstande dat ook de oorspronkelijke verzoeker wordt verhoord, althans behoorlijk opgeroepen.

Artikel 990. Partijen kunnen tegen de beschikking van het gerechtshof beroep in cassatie instellen binnen een maand na de dag waarop zij is gegeven. De artikelen 988, eerste lid, en 989, eerste lid, vinden overeenkomstige toepassing.

Artikel 991. Geschillen over de tenuitvoerlegging van beslissingen, welke overeenkomstig deze titel uitvoerbaar zijn verklaard, worden gebracht voor de rechter van de plaats van tenuitvoerlegging.

Artikel 992. De bepalingen van deze titel zijn slechts van toepassing, voor zover een verdrag of een bijzondere wet geen afwijkende voorzieningen inhoudt.

TWEEDE AFDELING

Bijzondere bepalingen

Artikel 993. De bepalingen van de Eerste Afdeling van deze titel zijn van overeenkomstige toepassing, wanneer een in een vreemde Staat gegeven scheidsrechterlijke beslissing of een aldaar verleden authentieke akte in Nederland uitvoerbaar is krachtens verdrag of wet, met dien verstande dat de president der rechtbank treedt in de plaats van de rechtbank.

Wij behouden Ons voor bij algemene maatregel van bestuur te bepalen, dat onder dit artikel tevens zullen vallen niet eerder

¹⁾ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 11 september 1964 (Stb. 360).

in deze titel bedoelde, in vreemde Staten tot stand gekomen executoriale titels, welke krachtens verdrag of wet in Nederland uitvoerbaar zijn.

Artikel 994. De bepalingen van deze titel zijn niet van toepassing op uitspraken van internationale organen.

Artikel II

Ingetrokken worden:

a. de wet van 18 mei 1929 (*Stb.* 251), houdende voorzieningen ter uitvoering van het verdrag met België betreffende de territoriale rechterlijke bevoegdheid, betreffende het faillissement en betreffende het gezag en de tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen, van scheidsrechterlijke uitspraken en van authentieke akten;

b. de wet van 21 mei 1931 (*Stb.* 202), houdende voorzieningen ter uitvoering van het verdrag nopens de tenuitvoerlegging van in het buitenland gewezen scheidsrechterlijke uitspraken van 26 september 1927;

c. de wet van 14 juli 1960 (*Stb.* 302), houdende regeling van de formaliteiten, bedoeld in artikel 31, derde lid, van het op 19 mei 1956 te Genève gesloten Verdrag betreffende de overeenkomst tot internationaal vervoer van goederen over de weg (CMR).

d. de wet van 14 november 1963 (*Stb.* 499), houdende uitvoering van het op 15 april 1958 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Verdrag nopens de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen over onderhoudsverplichtingen jegens kinderen.

Artikel III

In de Wet van 16 juli 1869 (*Stb.* 139), tot uitvoering der bepalingen van de artikelen 33, 36, 37 en 38 der herziene akte omtrent de Rijnvaart, gewijzigd bij de Wet van 19 maart 1913 (*Stb.* 103), wordt de volgende wijziging aangebracht:

Na artikel 5 wordt een nieuw artikel 5a ingevoegd, luidende:

De uitspraken, door de centrale commissie voor de Rijnvaart ingevolge artikel 37 der herziene Rijnvaartakte in burgerlijke zaken gewezen, kunnen worden ten uitvoer gelegd nadat daartoe rechterlijk verlof is verkregen. Ten aanzien van dit verlof zijn de bepalingen van de eerste afdeling van de negende titel van het derde boek van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering van toepassing.

Artikel IV

Wanneer het verzoekschrift ter verkrijging van verlof tot tenuitvoerlegging voor de inwerkingtreding van deze wet is ingediend, blijven de oude bepalingen van toepassing.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven ten Paleize Soestdijk, 7 oktober 1964.

JULIANA.

De Minister van Justitie,

Y. SCHOLTEN.

Uitgegeven de tweeëntwintigste oktober 1964.

De Minister van Justitie,

Y. SCHOLTEN.

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Bijl. Hand. II 62/63, 7179;

Bijl. Hand. II 1963, 7179;

Bijl. Hand. II 63/64, 7179; Hand. II 63/64, bladz. 2322;

Bijl. Hand. I 63/64, 7179;

Bijl. Hand. I 64/65, 7179; Hand. I 64/65, bladz. 54-55.

382

BESLUIT van 9 oktober 1964 tot wijziging van het academisch statuut (belastingwetenschappelijke studie).

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de voordracht van Onze minister van onderwijs, kunsten en wetenschappen van 3 augustus 1964, nr. 117711/I, afdeling Algemene Zaken Wetenschappelijk Onderwijs;

Gelet op de artikelen 24 en 32 van de Wet op het wetenschappelijk onderwijs;

Gezien de adviezen van de colleges van curatoren en de senaten van de universiteiten en economische hogescholen alsmede van de Academische Raad en van de Onderwijsraad;

De Raad van State gehoord (advies van 2 september 1964, nr. 32);

Gezien het nader rapport van Onze voornoemde minister van 30 september 1964, nr. 119689, afdeling Algemene Zaken Wetenschappelijk Onderwijs;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel I

Het academisch statuut (*Stb.* 1963, 380) wordt gewijzigd als volgt:

I. Na artikel 22 wordt ingevoegd:

C. *De fiscaal-juridische studierichting*

Artikel 22bis. 1. Het kandidaatsexamen is het examen, genoemd in artikel 17.

2. Hij, die zich, na het kandidaatsexamen met goed gevolg te hebben afgelegd, wenst te onderwerpen aan het doctoraal examen in de fiscaal-juridische studierichting, moet daarbij alsnog bewijs van bekwaamheid geven in de beginselen der staathuishoudkunde, indien dit vak niet in zijn kandidaatsexamen begrepen is geweest.

Artikel 22ter. 1. Het doctoraal examen wordt afgelegd in twee gedeelten. Het eerste gedeelte omvat:

a. Nederlands burgerlijk recht en handelsrecht en beginselen van het burgerlijk procesrecht;

b. hoofdzaken van de bedrijfshuishoudkunde;

c. beginselen van het staats- en administratief recht;

d. beginselen van het straf- en strafprocesrecht.

2. Het tweede gedeelte omvat:

a. Nederlands belastingrecht en beginselen van het internationale belastingrecht;

b. beginselen van de leer der openbare financiën.

3. De tussenruimte tussen het eerste en het tweede gedeelte is onbepaald.

Artikel 22quater. De kandidaat wordt tot het eerste gedeelte van het doctoraal examen eerst toegelaten, nadat hij ten genoegen van de faculteit het bewijs heeft geleverd van voldoende kennis der beginselen van het boekhouden.

II. Het opschrift, dat de studierichting Zuidafrikaans recht aanduidt, wordt gelezen:

D. *De studierichting Zuidafrikaans recht*

III. Na artikel 108 wordt ingevoegd:

B. *De fiscaal-economische studierichting*

Artikel 108bis. 1. Het kandidaatsexamen is het examen, genoemd in artikel 101.